

Sống cho đúng, không cần phải nổi bật

ISSN: 2734-9195

12:06 16/07/2025

Chính nguyện, không phải là lý tưởng lớn lao, mà là ánh sáng nhỏ dẫn ta đi trong đêm dài. Một người có chính nguyện, không bao giờ là người hoang phí cuộc đời mình.

Có một thời, người ta sống với những ước mơ thật đẹp, làm người tốt, sống ý nghĩa, giúp ích cho đời. Nhưng giữa vòng quay gấp gáp của cuộc sống, không ít người dần đánh mất phương hướng.

Họ sống chăm chỉ, nỗ lực, nhưng vẫn cảm thấy trôi nổi, vô định, thiếu vững vàng.

Chúng ta cần điều gì để không bị cuốn trôi? Không phải chỉ là nghị lực, càng không phải là lời động viên. Chúng ta cần một **“chính nguyện”**.

Chính nguyện là gì?

Trong giáo lý Phật giáo, “nguyện” là lời phát tâm sâu xa, hướng về điều thiện lành, vượt ngoài lợi ích cá nhân.

“Chính nguyện” không đơn thuần là ước muốn hay khát vọng, mà là lời hứa thiêng liêng với chính mình, được phát khởi từ tâm thanh tịnh, dựa trên trí tuệ và lòng từ.

Hình minh họa tạo bởi AI.

Kinh Quán Vô Lượng Thọ, có dạy: “Tâm tịnh phát nguyện, đạo tất thành tựu”.

Một người có chính nguyện là người biết rõ điều mình sống vì và giữ điều đó như la bàn của cuộc đời, kể cả khi mọi thứ xung quanh thay đổi.

Ước vọng và chính nguyện: Đây là khác biệt?

Đặc điểm	Ước vọng thông thường	Chính nguyện
Nguồn phát khởi	Từ dục vọng, cảm xúc nhất thời	Từ trí tuệ và tâm bi
Động cơ	Muốn “có được”	Muốn “trở thành”
Tính bền vững	Dễ thay đổi theo hoàn cảnh	Vững chãi, bền lâu
Đối tượng	Thường là bản thân	Hướng đến cộng đồng, chúng sinh
Kết quả	Có thể thỏa mãn hoặc thất vọng	Dù thành hay bại, tâm vẫn an ổn

Ước vọng là của “tôi”, còn chính nguyện là của người tỉnh thức.

Vì sao chính nguyện là gốc rễ của một đời sống không hoang phí?

Một người sống mà không có chính nguyện, giống như thuyền không lái, dễ va vào bến mê, dễ lạc trong hoang mang. Dù có nhiều thành tựu, họ vẫn thấy trống rỗng.

Ngược lại, người có chính nguyện sẽ:

- + Không dễ bị lung lạc bởi những cám dỗ hay xô đẩy bên ngoài.
- + Giữ được trọng tâm sống, biết mình cần gì, làm gì và dừng lại ở đâu.
- + Sống đơn giản, nhưng có chiều sâu, bởi từng hành động đều hướng về điều thiện lành lâu dài.

“Chính nguyện không làm ta thành công nhanh hơn, nhưng khiến mỗi bước đi đều có ý nghĩa và có hướng về Giác ngộ”.

Làm sao để phát khởi và giữ gìn chính nguyện?

Quay về với Chính niệm: Muốn phát khởi chính nguyện, trước hết phải ngưng chạy theo thói quen tâm lý và xã hội. Khi tâm tĩnh, nguyện mới chính.

Tự vấn mỗi ngày: Tôi đang sống vì điều gì? Hỏi mình và trả lời một cách trung thực. Nếu không có gì để trả lời, chính là lúc cần phát khởi.

Nuôi dưỡng bằng Pháp: Chính nguyện cần được tưới tẩm thường xuyên bằng lời dạy của đức Phật, bằng thiện hữu tri thức, bằng những giờ phút thiền tĩnh hoặc đọc tụng kinh điển.

Không phô trương nguyện của mình: Người có chính nguyện không cần nói nhiều, nhưng ai tiếp xúc cũng cảm nhận được tâm lực vững vàng, không lay động của họ.

“Nếu chính nguyện là hạt giống, thì mỗi hành động hôm nay là đất - nước - nắng - gió. Một ngày kia, hoa giác ngộ sẽ nở giữa đời sống rất đổi bình thường này”.

Sống cho đúng, không cần phải nổi bật

Chúng ta không cần là người giỏi nhất, hay thành công nhất. Chúng ta chỉ cần sống đúng với chính nguyện mình đã phát khởi, thì mỗi sáng thức dậy sẽ là một ngày đáng sống, mỗi việc làm sẽ là một bông sen dâng tặng cuộc đời.

Chính nguyện, không phải là lý tưởng lớn lao, mà là ánh sáng nhỏ dẫn ta đi trong đêm dài. Một người có chính nguyện, không bao giờ là người hoang phí cuộc đời mình.

Tác giả: **Thường Nguyên**